

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 1 februari 2022 –
Viagogo AG mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza
e del Mercato**

(Mål C-70/22)

(2022/C 165/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Viagogo AG

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 2000/31/EG⁽¹⁾ och särskilt artiklarna 3, 14 och 15, jämförda med artikel 56 FEUF, hinder för tillämpning av en medlemsstats lagstiftning om försäljning av evenemangsbiljetter på sekundärmarknaden som får till följd att en operatör av en värplattform som är verksam i EU – såsom klaganden i förevarande mål – inte får tillhandahålla annonstjänster avseende försäljning av evenemangsbiljetter på sekundärmarknaden till tredje part och därmed förbehåller sådan verksamhet för enbart försäljare, evenemangsarrangörer eller andra aktörer som har tillstånd från offentliga myndigheter att erbjuda biljetter på primärmarknaden med certifierade system?
- 2) Utgör dessutom artiklarna 102 och 106 FEUF hinder för tillämpning av en medlemsstats lagstiftning om försäljning av evenemangsbiljetter som förbehåller samtliga tjänster på sekundärmarknaden för biljetter (och i synnerhet förmedling) för försäljare, evenemangsarrangörer eller andra aktörer som har tillstånd att utfärda biljetter på primärmarknaden med certifierade system och därmed förbjuder leverantörer av informationssamhällets tjänster som avser att tillhandahålla värdtjänster i den mening som avses i artiklarna 14 och 15 i direktiv 2000/31/EG att bedriva sådan verksamhet, särskilt i fall där ett sådant förbehåll – såsom i förevarande fall – får till följd att en operatör som har en dominerande ställning på primärmarknaden för biljettförsäljning kan förstärka denna ställning när det gäller förmedlingstjänster på sekundärmarknaden?
- 3) Är begreppet passiv leverantör av värdtjänster enligt unionslagstiftningen och i synnerhet direktiv 2000/31/EG enbart tillämpligt om det inte förekommer någon som helst filtrering, urval, indexering, organisation, katalogisering, aggregering, bedömning, användning, ändring, utvinning eller marknadsföring av innehåll som användarna har offentliggjort, vilka anges som vägledande exempel som inte alla behöver förekomma, eftersom de var för sig kan betraktas som tecken på en entreprenörmässig förvaltning av tjänsten och/eller tillämpning av en teknik för att kartlägga användarnas beteende i syfte att öka deras lojalitet, eller är det upp till den hänskjutande domstolen att bedöma relevansen av ovannämnda omständigheter för att det, även om en eller flera av dem föreligger, ska kunna anses att det förekommer sådan neutralitet i tjänsten som medför kvalificering som passiv värdtjänstleverantör?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 2000, s. 1).

**Överklagande ingett den 3 februari 2022 av Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD
Ypokatastima Allodapis av det beslut som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den
29 november 2021 i mål T-726/20, Grupa Azoty m.fl. mot kommissionen**

(Mål C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis (ombud: D. Haverbeke, L. Ruessmann och P. Sellar, advokats)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva det överklagade beslutet,
- slå fast att klagandenas talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens meddelande av den 25 september 2020 med rubriken "Riktlinjer för vissa statliga stödåtgärder inom ramen för systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser efter 2021" ⁽¹⁾ kan tas upp till prövning,
- i andra hand, upphäva det överklagade beslutet med motiveringen att tribunalen skulle ha prövat avvisningsgrunderna i samband med prövningen i sak,
- återförvisa målet till tribunalen för prövning i sak,
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande, och
- förordna att beslut om rättegångskostnader anstår till dess tribunalen prövat talan.

Grunder och huvudargument

Klagandena anför två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden: bristfällig motivering.

- Tribunalen uppfyllde inte sin motiveringskyldighet. För det första tog den i punkterna 34-48 och 49-51 i det överklagade beslutet inte upp klagandenas argument och fastställde inte de faktiska omständigheterna. För det andra gav inte tribunalen någon förklaring till varför klagandena endast kan vara direkt berörda av kommissionsbeslut som antagits enligt en viss sekundärrättsakt. Detta avser punkt 38 i det överklagade beslutet.

Den andra grunden: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att slå fast att klagandena inte var direkt berörda.

- Tribunalen hänvisade till fast rättspraxis för att ange testet för att vara direkt berörd i punkterna 26-30 i det överklagade beslutet. Som en del av testet för att vara direkt berörd måste tribunalen pröva den angripna rättsaktens innehåll, art, syfte och sammanhang samt det faktiska och rättsliga sammanhang som den ingår i. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid prövningen av rekvisitet "direkt berörd" i artikel 263 FEUF genom att underlåta att göra en sådan prövning. Detta påverkar punkterna 34-48 i det överklagade beslutet. Tribunalen har skapat sin egen bild mot vilken klagandena saknar rättsmedel. Genom att inte följa och tillämpa testet för direkt berörd gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning.

I andra hand görs gällande att tribunalen skulle ha sparat prövningen om huruvida talan skulle avvisas till prövningen av de faktiska omständigheterna.

- Enligt artikel 130.3 punkterna 7 och 8 i tribunalens rättegångsregler ska tribunalen, om det framstår som befogat på grund av särskilda omständigheter, besluta att ansökan om rättegångshinder ska prövas i samband med att målet avgörs i sak, och följaktligen fastställa nya frister för målets fortsatta handläggning. Det är fast rättspraxis att det föreligger särskilda omständigheter när detta är nödvändigt för att säkerställa en god rättsskipning.
- Tribunalen skulle ha prövat den angripna rättsaktens art, innehåll och syfte för att avgöra om klagandena var direkt berörda. Härvid är det nödvändigt att bedöma rättsaktens materiella innehåll och huruvida den innebär oberoende rättsliga skyldigheter för medlemsstaterna. Denna bedömning och bedömningen av den första grunden i sak, avseende kommissionens bristande befogenhet att anta bilaga I till den omtvistade rättsakten, överlappar varandra. Genom att inte spara bedömningen av kommissionens invändning om rättegångshinder till prövningen i sak, åsidosatte tribunalen bestämmelserna i artikel 130 punkterna 7 och 8 i tribunalens rättegångsregler.

⁽¹⁾ EUT C 317, 2020, s. 5.